

τὸ ἄνθος, ἢ δ' αἶξ τὸν θαλλόν, ἢ δ' ὕς τὴν ῥίζαν, ἄλλα δὲ
ζῶα τὸ σπέρμα καὶ τὸν καρπὸν, οὕτως ἐν ταῖς ἀναγνώσεσι
τῶν ποιημάτων ὁ μὲν ἀπανθίζεται τὴν ἱστορίαν, ὁ δ' ἐμφύεται D
τῷ κάλλει καὶ τῇ κατασκευῇ τῶν ὀνομάτων, καθάπερ ὁ Ἀρι-
στοφάνης περὶ τοῦ Εὐριπίδου φησί (fr. 471, 1) 5

ἄχρῳμαι γὰρ αὐτοῦ τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ,
οἱ δὲ τῶν πρὸς τὸ ἦθος εἰρημένων ὠφελίμως ἔχονται, πρὸς
οὓς δὴ νῦν ἡμῖν ὁ λόγος ἐστίν, ὑπομιμνήσκωμεν αὐτοὺς
ὅτι δεινὸν ἐστὶ τὸν μὲν φιλόμυθον μὴ λανθάνειν τὰ καινῶς
ἱστορούμενα καὶ περιττῶς, μηδὲ τὸν φιλόλογον ἐκφεύγειν τὰ 10
καθαρῶς πεφρασμένα καὶ ῥητορικῶς, τὸν δὲ φιλόκαλον καὶ
φιλότιμον καὶ μὴ παιγνίας ἀλλὰ παιδείας ἕνεκα ποιημάτων □
ἀπτόμενον ἀργῶς καὶ ἀμελῶς ἀκούειν τῶν πρὸς ἀνδρείαν ἢ E
σωφροσύνην ἢ δικαιοσύνην ἀναπεφωνημένων, οἷα καὶ ταῦτ'
ἐστὶ (A 313) 15

Ἐνδεῖδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἴστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
ἔσσειται, εἴ κεν νῆας ἔλη κορυθαίολος Ἐκτωρ.
τὸ γὰρ ἐν κινδύνῳ τοῦ διαφθαρεῖν καὶ ἀπολέσθαι μετὰ πάν-
των ὄντα τὸν φρονιμώτατον ὄραν τὸ αἰσχρὸν δεδοικότα καὶ 20
τὸ ἐπονείδιστον ἀλλὰ μὴ τὸν θάνατον, ἐμπαθῆ ποιήσει πρὸς
ἀρετὴν τὸν νέον. καὶ τῷ (γ 52)

ἄχαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ
τοιοῦτον ἐπιλογισμὸν δίδωσι, μήτε πλουσίῳ τινὶ μήτε καλῷ
τὸ σῶμα μήτ' ἰσχυρῷ τὴν θεὸν χαίρουσαν ἀλλὰ φρονίμῳ καὶ F
δικαίῳ ποιήσας, καὶ πάλιν τὸν Ὀδυσσεῖα φάσκουσιν μὴ πε- 26
ριορᾶν μηδὲ προλείπειν (ν 332),

ἄοῦνεν' ἐπητής ἐστι καὶ ἀγγίνοος καὶ ἐχέφρων',

